

Ascaris Lumbricoides

Kevät 2019

SUOLET
Suomalaiset eläinlääketieteen opiskelijat Tartossa ry

Hallitus ja toimikunnat

Puheenjohtaja

Elma Reinikka
puheenjohtaja@suolet.fi

Varapuheenjohtaja

Johanna Isoranta
varapuheenjohtaja@suolet.fi

Sihtööri

Meeri Karvonen
sihtööri@suolet.fi

Rahastonhoitaja

Aino Uusitalo
rahastonhoitaja@suolet.fi

Jäsenvastaava

Patrik Lehtinen
jasenvastaava@suolet.fi

Tapahtumavastaava

Olli Heino
tapahtumavastaava@suolet.fi

Pr-vastaava

Salli Jortikka
prv@suolet.fi

Koiratoimikunta

Evie Rekola
koiraharrastetoimikunta@suolet.fi

Juhlatoimikunta

Heidi Granholm
juhlatoimikunta@suolet.fi

IT-toimikunta

Eveliina Piironen
it@suolet.fi

Vaatetoimikunta

Oona von Bagh
tekstiilit@suolet.fi

Vapaa-ajan toimikunta

Claudia Casagrande
liikuntatoimikunta@suolet.fi

Lehtitoimikunta

Kaisa Savolainen
toimitus@suolet.fi

Huonevastaava

Päivi Lauronen
huonevastaava@suolet.fi

Tutorvastaava

Hanna Salmela
tutorvastaava@suolet.fi

Sisällysluettelo

Päätoimittajalta.....	3
Puheenjohtajalta.....	4
Lyhyesti.....	5
Pu-pummilla Tallinnaan?.....	6
ABC-kirurgian kurssilla Intiassa.....	10
Opiskelija-asiantuntijana eurooppalaisten eläinlääkisten arviointivierailulla.....	13
Posteri Birminhamissa.....	16
Puolen kilon Pikachut.....	20
Valokuvauskilpailun voittajat.....	21
Hallitus esittäytyy.....	22
Hevosten kuvantamiskurssi.....	24
Suolten työllistymisiltama.....	27
Suolet 17v.....	28

Päätoimittajalta

Kesä lähestyy ja taas tuntuu että puoli vuotta on hurahtanut ihan silmänräpäyksessä. Kolmosen keväällä patologiassa on päästy tekemään ihan oikeita ruumiinavauksia, pieneläindiagnostiikassa tutkittu kissoja, koiria ja eksoottisia eläimiä, tarttuvissa taudeissa opeteltu ainakin 50 sikojen tautia (tarvitaanko niitä kaikkia ihan oikeasti?), farmokologiassa on opeteltu miten syksyllä opittuja tietoja käytetään käytännössä, täytetty ristisanoja kanakurssilla ja mikroskopoitu erinäköisiä öttiäisiä parasitologiassa (en enää ikinä syö raakaa kalaa!). Lisäksi torstait on ns. vietetty kirjaimellisesti lehmän perseessä harjoitellen rektalisointeja ja siementämistä.

Oma kevääni on sen lisäksi ollut sekoitus sairastelua ja reissaamista. Lukukausi alkoi elämäni ensimmäisellä angiinalla, jota seurasi 2 flunssaa korkeine kuumeineen. Normaalien kissanäyttelyreissujen lisäksi tammikuussa sain tiedon että abstraktini oli hyväksytty posteriesitykseksi BSAVAn kongressiin ja kevät on mennyt sitä hioessa ja reissusta intoillessa, mutta siitä lisää omassa jutussaan. Ja juuri ennen lehden painoon menoa sain tietää että abstraktini on hyväksytty myös Eurooppalaisen pieneläinten lisääntymisen yhteisön (EVSSAR) kesäkuun kongressiin Berliiniin!

Kohta alkaa lopputentit hämmöttämään ja kesällä on tiedossa pakollinen harjoittelu klinikkaeläinhoitajana jota odotan jo innolla. Ihanaa päästä taas seuraamaan eläinlääkärien työskentelyä ja näkemään miten hommat hoituvat uudessa paikassa.

Mukavaa kesän odotusta kaikille!

Kaisa

Ascaris Lumbricoides on Suolet ry:n jäsenlehti, joka ilmestyy joului- ja toukokuussa. Seuraavan lehden deadline on marraskuussa.

*Materiaali:
teksti .doc tai .docx -muodossa
kuvat erillään .jpg tai .png muodossa*

Kannen kuva Kaisa Savolainen

Puheenjohtajalta

Vihdoin aurinko paistaa Tartossa ja kevät puhkeaa kukkaan!

Ihmettelin eräänä aikaisena aamuna kahvikuppi kädessä, miksi juuri tämä aamu tuntui niin erilaiselta ja mistä syntyi valtava energiabuusti koulupäivän alulle. Käsittämätöntä, miten valolla voikin olla niin suuri vaikutus jaksamiseen ja motivaatioon. Onneksi kohta päästäänkin jo Emajoen varrelle nauttimaan auringosta ja lataamaan akkuja loppuenttejä varten.

Vuosi 2019 on lähtenyt vauhdikkaasti rullaamaan erilaisten yritysvierailujen, luentojen ja tapahtumien merkeissä. On ollut hienoa nähdä suolinkaisten aktiivista osallistumista tapahtumiin ja innokkuutta vierailevilla luennoilla. Tuntuu, että joka vierailun jälkeen on aina hieman viisaampi ja on saanut sellaisia elämänohjeita, jotka tulevat todellakin tarpeeseen tällä uralla. Olemme olleet myös tänä keväänä oikeita onnenpekkoja, sillä meitä ovat käyneet moikkaamassa ja opettamassa vanhat ja viisaat Suolet ry:n alumnit sekä yksi ainejärjestön perustajajäsenistä. On kunnioitettavaa ja esimerkillistä, kuinka tarttolaiset ovat pärjänneet maailmalla ja vielä jaksavat tulla takaisin opiskelukotikulmille jakamaan omaa tietoaan nuoremmille suolinkaisille. Heidän seurassaan on todellakin ymmärtänyt, kuinka Tartosta lähdetään jonain päivänä, mutta tarttolaisuus ei koskaan lähde meistä!

Ainaista opiskelua tulee myös tasapainottaa vapaa-ajalla. Tänä keväänä löytyi hauska ratkaisu, kun järjestimme TaSLOn kanssa Rüttilin Appron. Suolinkaiset pääsivät tutustumaan lisää Tarton keskustan kuppiloihin lääkisläisten kanssa, minkä päätteeksi ansaittiin hupaisa haalarimerkki. Sen lisäksi arkea ovat tasapainottaneet muun muassa crossfit-treenit, Suolet ry:n 17-vuotisjuhlat, koira-toimikunnan järjestämät treenit ja Match show.

Oikein paljon energiaa ja tsemppiä kaikille loppuentteihin. Muistakaa pitää jaksamisesta hyvää huolta, nukkua hyvin, syödä hyvin ja juoda paljon vettä. Muistakaa, että kovan työn saa palkita suklaalla!

Haluan myös toivottaa valmistuville eläinlääkäreille hirmuisen paljon onnea ja menestystä työuralla!

<3 puhis

Lyhyesti

Suomen Kissaliitto on päättänyt että 1.1.2019 lähtien kaikki suomalaiset eläinlääketieteen opiskelijat opiskelumaasta riippumatta voivat jatkossa osallistua ilmaiseksi sähköiselle Moodlella järjestettävälle kasvattajan peruskurssille. Eläinlääketieteen opiskelijoilta ei vaadita Kissaliiton jäsenyhdistyksen jäsenyyttä, mutta heidän tulee toimittaa opiskelutodistus ilmoittautumisen yhteydessä. Myös jo valmistuneet eläinlääkärit saavat osallistua kurssille ilman jäsenyyttä, mutta heidän tulee maksaa normaali kurssimaksu (30€).

Moodle-kursseja järjestetään 4 kertaa vuodessa (n. 3kk välein) ja se kestää 2 viikkoa (voi toki halutessaan tehdä nopeamminkin). Kurssilla jaetaan kattava tietopaketti kissan kasvatukseen liittyvistä perusasioista joiden perusteella vastataan 8 Moodle-tenttiin. Kurssille ilmoittaudutaan Kissaliiton sivujen kautta erillisellä sähköisellä lomakkeella ja maksukuitin tilalle eläinlääketieteen opiskelijat laittavat todistuksen siitä että opiskelevat eläinlääketiedettä ja eläinlääkärit todistuksen laillistuksesta.

Kurssilla käsitellään mm. seuraavia asioita: Kissaliitto ja FIFE, kasvattamiseen liittyvät paperit, synnytys ja pentujen hoito, kissan biologia ja anatomia, perusgenetiikka ja perinnölliset sairaudet sekä kissakaupan lainsäädäntö.

Lisätietoja tulevista kursseista ja ilmoittautuminen Kissaliiton sivuilta <https://www.kissaliitto.fi/kasvatus/kasvattajat/kasvattajakurssit>

Suolten uudet
klinikkatakit!

kuva Eveliina Piironen

Onnea matkaan kutoset!

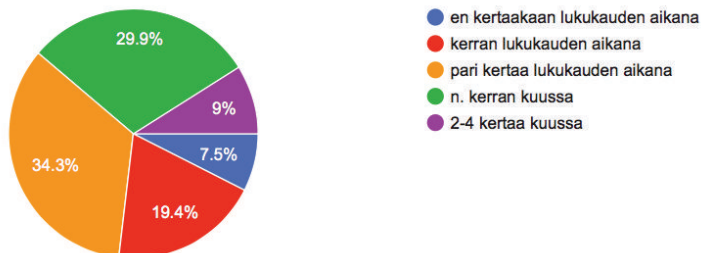
Pu-pummilla Tallinnaan?

Jokainen suolinkainen on varmasti päässyt tutustumaan melko hyvin Tallinnan ja Helsingin väliseen laivaliikenteeseen. Toiset vähemmän ja toiset hieman enemmän. Ainakin omalta kohdalta voin sanoa, että kavereiden suunnittelemat risteilyreissut ei jostain kumman syystä herätä samantilaista innostusta ainakaan allekirjoittaneessa kuin mitä ne vielä muutama vuosi sitten saattoivat tehdä. Tässä hieman koontia suolinkaisten

matkustustottumuksista ja laivamatkustamisen hinnoista ja vinkeistä. Kaikenkaikkiaan kyselyyn SuoletPulinnassa vastasi 67 suolinkaista, mikä on 42% SuoletPulinnan jäsenmäärästä (160) ja vastauksia tuli kaikilta vuosikursseilta. Pääasiallisesti Suomessa käydään joko n. kerran kuussa tai pari kertaa lukukaudessa, eli yli 60% kyselyyn vastanneista pysyy aika hyvin Virossa. Vuosikurssien väleillä ei ollut isoja eroja.

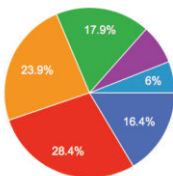
Kuinka usein käyt Suomessa laivalla?

67 responses

Millä vuosikursilla olet

67 responses

Tallinkkia ja Eckeröä käytettiin pääasiallisena yhtiönä saman verran (46% ja 46%) ja Viking Linea 8%. Kysyttäessä syytä ensisijaisen laivayhtiön valintaan syyt olivat selkeitä. Eckerön ja Viikkarin valinta oli pääasiassa hinta (94% ja 80%), kun taas Tallinkin valinnan syynä oli aikataulut (77%).

Hyödyllisiä vinkkejä muille Suolinkaisille elämän helpottamiseksi!

Eckerö Line

Eckerölle on olemassa alekoodi, joka toimii arkipäivien lähdöissä, tällöin matka maksaa vain 5€ suuntaansa. Eckeröllä ei ole myöskään tullut sanomista jos lemmikki on ollut kopassa keulan baarissa/esiintymislavan edessä olevilla pöydillä istuessa.

Kiva lemmikkihytti, eivät veloita sen

päälle lemmikeistä. Pystyy helposti omassa rauhassa opiskelemaan.

Alkuun käytin Tallinkia, koska sillä oli edullisinta kulkea pakettiautolla, henkilöauton kanssa Eckerö on ollut halvin viimeisimmillä matkoillani.

Eckeröllä ainakin kissat saavat kulkea kantokopassa mukana laivassa (ei ravintolatiloiissa), eli niitä ei tarvitse jättää autoon eikä tarvitse ottaa hyttiä :)

Olisiko Suolien mahdollista tehdä laivayhtiöiden kanssa jonkin näköistä yhteistyötä, jolla saataisiin halvempia lippuja tms?

Tuntuu olevan edullisin nykyään, pysyy myös perumaan/muuttamaan matkoja todistetusti 10 minuuttia ennen lähtöä ja rahat saa takaisin lahjakorttina.

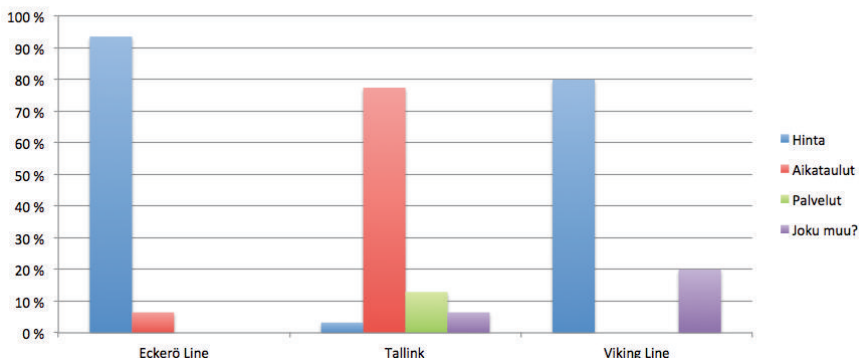
Tallink

Megastarin lihapullat!!

Helpoin kulkea koiran kanssa, jos ei omista autoa.

Lentäminen on joissain tilanteissa kannattavampaa kuin lautalla meneminen. Jos on matkapahoinvointiherkkä niin lauttoja en suosittele.

Miksi käytät kyseistä laivayhtiötä eniten?

Olen tallinkin kultajäsen joten siksi matkustan sillä. Lisäksi se on koiran kanssa matkustaessa kaikista mukavim.

Tallink Megastarilla on mahdollista valita 10e lisämaksusta Autotallipaikka. Tällöin auto on parkissa ylimmällä autokannella, jonne on pääsy myös matkan aikana. Hyödyllinen eläinten kanssa matkustavalle tai kun haluaa pakoon ihmisiä ja meluisan matkustajakannen sijaan valita istumapaikaksi oman auton rauhan.

Itse olen huomannut, että tallinkilla usein eniten lähtöjä, mutta eckerö on yleensä halvin.

Ota lento!

Tallinkilla eniten vuoroja ja lemmikkihäkit hyvän kuntoiset.

Hevosien kanssa kun matkustaa on kiva mennä tallinkilla - SRL antaa alennuksen, nii siten se on kaikkein halvin ja Helsingissä Länsiterminaliin on

kuva Emma Vilen

kivempi ajaa kuin Katajanokalle.

Viking Line

Aikataulut myös toimii useinmiten parhaiten viikkarin kanssa :)

Nyt on tuullut matkusteltua eniten eckeröllä ja viikkarilla. Hinta on suurin valintaperuste. Eckerön satama helsingin päässä on paremmalla sijainnilla kirkkonummen suhteen. Viking club suomella ja virolla on eri tarjoukset ja hinnat.

Viking Linella koira saa matkustaa laivassa mukana, muissa täytyy ostaa hytti tai viedä koira häkkiin.

Viikkarin eestin clubin jatkuvilla tarjouksilla ehdottomasti halvin, mutta aikataulut eivät oikein kohtaa bussien kanssa jos kulkee julkisilla Tarttoon.

Hauskimmat/mieleepainuvimmat kokemukset

Ei päättynyt stressi tentteihin kun joululomalle lähtiessä jäätin Tallinnan ruuhkaan ja oltiin muutenkin "vähän" viime tingassa liikenteessä. Rukouksiin vastattiin ja kirjaimellisesti viimeisellä mahdollisella minuutilla kerrettiin vielä laivaan. Ei onneksi tarvinnut jäädä syömään joulukinkkua Viroon!

Kerran olin myöhästyä Helsingissä laivasta, mutta onneksi oli muitakin mattimyöhäisiä. Meidän perässä tuli vielä yksi auto kun itse oltiin luukulla varttia ennen laivan lähtöä. Viime syksynä taas Tallinnan satamaremontin takia en meinannut yöllä pimeässä osata pois Tallinnasta. Navigaattorikin oli ihan pihalla ja tiemerkinnot oli vailinaisia. Onneksi looginen päättelykyky vei lopulta oikeaan suuntaan, mutta taisin kiertää koko Tallinnan ennenkuin pääsin Tarttoon vievälle tielle.

Navigaattorin käyttö lisää jännitystä

satama-alueella, muunmuassa ohjaimalla joko työmaa-alueelle tai uudestaan ulos kaupungista

Väsytti helkkaristi niin ajoin priority-jonoon ja pääsin ensimmäisenä laivaan ja ensimmäisenä ulos! Aina kannattaa kokeilla!

Oma ennätys laivaan pääsulle auton kanssa vielä 19 minuuttia ennen laivan lähtöä, mutta en voi kyllä suositella kokeilemaan, nostaa verenpainetta turhan korkealle!

Kaisa Savolainen VM3

Valoa tunnelin päässä!

Viking Line

- 2 vuoroa päivässä
- matkan kesto 2,5h
- ilmainen clubi
- jos osoite Virossa, niin kannattaa liittyä Viron clubin jäseneksi, saa parempia tarjouksia kuin suomen sivuilta
- paljon clubi-tarjouksia esim. 11€/kansipaikka, 14€/auto

Ilman tarjouksia 1 hlö + henkilöauto
Tallinna-Helsinki-Tallinna
to 17.00-19.30, su 20.30-23.00 - 72,50€

Eckerö Line

- 3 vuoroa päivässä
- matkan kesto 2,25-2,5h
- S-etukortilla bonusta
- tarjouksia esim. 10€/kansipaikka
- black friday tarjouksia

Ilman tarjouksia 1 hlö + henkilöauto
Tallinna-Helsinki-Tallinna
to 18.30-21.00, su 15.15-17.30 - 81€

Tallink

- 8 vuoroa päivässä
- matkan kesto 2h (osa 3,5h)
- clubiin liittyminen ilmaista
- Plussa-kortilla bonusta

Ilman tarjouksia 1 hlö + henkilöauto
Tallinna-Helsinki-Tallinna
to 16.30-18.30, su 19.30-21.30 - 102€

ABC-kirurgian kurssilla Intiassa

Elokuun 2018 lopussa osallistuimme kurssikavereideni Sannan ja Essin (VM5) kanssa World Veterinary Servicen Animal Birth Control-kirurgian kurssille Ootyssa, Intiassa. Brittijärjestö WVS pyörittää Ootyssa (ja lisäksi ainakin Thaimaassa ja Goalla) ITC:tä (International Training Centre), jossa tarkoituksena on opettaa paikallisille eläinlääkäreille reproduktiokirurgiaa sekä muita peruskliiniskirurgisia taitoja. Intiassa eläinlääkiksessä esimerkiksi sarven sahaus katsotaan kirurgiseksi toimenpiteeksi, eikä usein ole ollenkaan itsestäänselvyys, että valmistunut eläinlääkäri osaisi steriloida tai kastroida eläimen itsenäisesti. Osalle näistä samaisista kursseista otetaan kansainvälisiä opiskelijoita, joilla on myös suuri rooli keskuksen taloudellisessa tukemisessa kurssimaksuun kuuluvan lahjoituksen kautta. Kurssi kesti 2 viikkoa, ja osallistujia oli yhteensä 12. Meidän lisäksi muut opiskelijat kurssillamme olivat brittejä. Kurssimaksu oli

950 punttaa, johon kuului asuminen dormi-huoneissa, sekä yksinkertainen intialainen kasvisruoka 3 kertaa päivässä. Tilat olivat alkeelliset mutta aivan siistit, länsimainen vessakin löytyi. Ruoka oli hyvää ja turvallista, mutta alkoi tulla hyvin nopeasti ikävä länsimaisia herkuja. Yläkerran Panda Expressistä sai onneksi pahimpaan hätään ranskalaisia ja pitsaa. :D

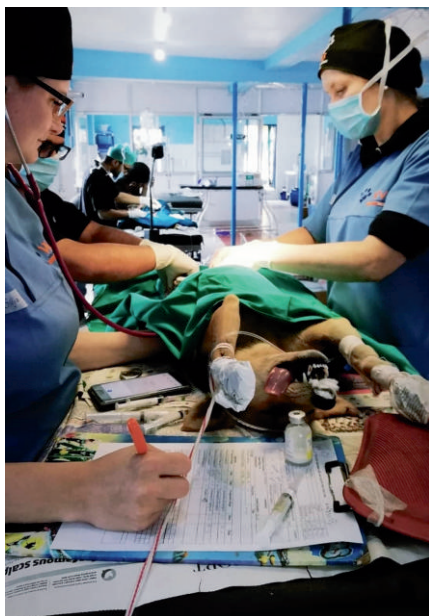
Keskus sijaitsee 2500m korkeudessa vuorilla, joten Suomen helteisestä elokuusta tupsahtaneena ilma tuntui kovinkin viileältä. Matka Bangalores-ta taittui pikkubussilla läpi tiikerireservaatin. Tiikereitä emme valitettavasti nähneet, mutta norsuja, apinoita, erilaisia peuroja ja villisikoja senkin edestä. Keskuksella on suomalainen koordinaattori Ilona Otter, jonka kotitilalla IPANilla (tsekkia India Project for Animals and Nature) myös vierailimme. Eläintenhoitajat keskuksella olivat taitavia ja mukavia nuoria poikia, joista useat ovat

tulleet monenlaisista taustoista ja työllistyneet keskuksella. Monelle tämä oli suuri asia, koska heidän olisi ollut vaikeaa saada töitä muualta esimerkiksi siitä syystä, että olivat kastittomia. Ohjaajina toimivat paikalliset eläinlääkärit (jotka sterkkasivat koiran 15 minuutissa niin pienestä reiästä, että omat sormet olisi tuskin edes sisään mahtunut), sekä kansainväliset va-paaehtoiset, kuten meidän kurssilla brittiläinen Slovakiassa opiskeleva Lewis.

Leikkaaminen tapahtui pareittain siten, että toinen valvoi anestesiaa ja toinen leikkasi. Potilaat olivat pääasiassa läheisistä kylistä pyydystettyjä kulkukoiria, mutta myös kotikoiria operoitiin ja hoidettiin. Itse leikkasin yhteensä 10 kastroatiota ja 6 sterilaa-tiota, olin mukana yhdessä takajalan amputaatiossa, sekä valvoin saman verran anestesiaa. Aluksi leikkaukset suoritettiin opiskelijan taitotasosta riippuen kädestä pitäen ohjaajan kanssa ja taitojen karttuessa itsenäisemmin. Ongelmakohtassa tai epävarmuuden iskiessä ohjaajan sai pyytää paikalle neuvomaan. Käytössä oleva anestesiaprotokolla oli alkeellisista olosuhteista huolimatta hyvä, ja monet opitut tavat käyttökelpoisia myös kotisuomessa praktiikassa käytettäväksi. Aseptiikka oli mielestäni jopa parempi kuin monessa kunnassa Suomessa. Ohjaajat olivat hyvin tietoisia siitä, miten esimerkiksi Euroopassa asiat tehdään, ja perustelivat, miksi joku asia tehtiin jostain syystä täällä eri tavoin. Esimerkki tällaisesta oli koirien herääminen. Koirat vietiin hyvin nopeasti herättelyn jälkeen pään hieman noustessa takaisin kenneleihin, mutta pidempi herättely tietämättä koiran taustoista sen enempää olisi ollut turvallisuusriski. Koirat nukkuivat hyvin koko leikkauksen ajan, ja vitaaliparametrien kertoessa anestesian syvyyden pinnallistumisesta tai kivusta, asiaan puututtiin. Anestesiakuolleisuus oli alhainen,

post-operatiivisten antibioottien tarve vähäinen, ja lukemia seurattiin jatkuvasti ja vikoja pyrittiin aktiivisesti korjaamaan. Nämä asiat ovat tärkeitä varsinkin ensimmäistä kertaa valitessa paikkaa leikkauskurssilla maissa, joissa eläinlääketiede yleisesti tulee 50 vuotta jäljessä eikä käytännöt aivan kaikilta osin vastaa tätä päivää, jotta kokemus ei jäisi kaivamaan mieltä. On myös kuultu paikoista, joissa leikataan ilman riittävää aseptiikkaa tai kivunlievitystä.

Aamuisin tehtiin kierros kenneleillä, jolloin edellisenä päivänä leikattujen koirien haavat ja kipu arvioitiin ja jokainen sai kipulääkkeen ja rabiesrokotteen. Mikäli joku haava oli tulehtunut, koira jäi keskukselle lääkitykseen ja seurantaan. Haavasta pystyi myös hyvin arvioimaan ja tarvittaessa kehittämään omaa leikkauksen aikaista kudosten käsittelytaitoaan. Suurin osa koirista lähti seuraavana päivänä takaisin sinne, mistä ne oli poimittu. Samalla haettiin uusia leikkaamattomia koiria, jotka lepäsivät

tuontipäivän kenneleillä, leikattiin seuraavana päivänä ja palautettiin takaisin sitä seuraavana. Koirien nopeasta palautuksesta johtuen varsinkin intradermaaliompeleiden piti olla tarkasti siten, ettei yhtään lankaa tai muuta ylimääräistä ollut näkyvissä ja haavan reunat tarkasti appositiossa, jottei koirat kiinnostuisi haavoista. Varsinkin aluksi tämä tuntui vievän koko operaatiossa kaikista kauimmin aikaa ja hieman turhauttikin, mutta nyt itse terävillä välineillä ja sopivan kokoisilla neuloilla tehdessä on kiva, kun haava näyttää helposti siistiltä – se on kuitenkin ainut asia, mitä omistaja päälle päin leikkauksesta näkee.

Päivät venyivät varsinkin aluksi pitkiksi, ja leikkausten jälkeen usein käytiin vielä luennoilla läpi vastuullisia antibioottikäytäntöjä, traumahaavojen hoitoa, elämänlaadun arviointia, ongelmatilanteiden ratkaisua ja rabiasta. Nilgirisin alue on ollut jo vuosia vapaa rabieksestä systemaattisen ja tehokkaan katukoirarokotustyön johdosta. Normaalisti kurssilla on mahdollisuus lähteä yhtenä päivänä rokottamaan lähikylien koiria, mutta meidän kursilla harmistukseksemme tämä ei

onnistunut alueen rankkojen tulvien vuoksi. Vapaapäivänä kävimme tiikerireservaatilla, ja iltaisin läheisissä isommissa kylissä ravintoloissa tai hedelmäostoksilla. Ihmiset olivat erittäin ystävällisiä ja avuliaita, ja Intian turistialueilta tuttu ”tuputus” loisti poissaolollaan. Kertaakaan ei tullut sellainen olo, että toivoisi olevansa näkymätön.

Kurssilla saamani kokemus antoi todella paljon varmuutta lähteä praktiikkaan ja leikata itsenäisesti. Myös kissan kastratio ja sterilatio ovat onnistuneet tällä kokemuksella hyvin. Kurssilaisten tyytyväisyyttä kurssiin kuvasi hyvin se, että jokainen 12 kurssilaisesta antoi palautteessa kurssiarvosanaksi 5/5. Sen lisäksi, että kurssilla sai kartoitettua arvokasta leikkauskokemusta, oli hienoa olla osa suurempaa projektia, minkä avulla konkreettisesti tästä maailmasta tehdään parempaa paikkaa.

Silja Väyrynen VM5

Opiskelija-asiantuntijana eurooppalaisten eläinlääkisten arviointivierailulla

EAEVE (European Association of Establishments for Veterinary Education) on yhdistys, jonka asettama kansainvälinen arviointiryhmä tekee ESEVT (European System of Evaluation of Veterinary Teaching) vierailuja, mikä on tietynlainen eläinlääketieteellisen opetuksen arviointi- ja laadunvalvontaprosessi. Tiimi antaa lausunnon Euroopan komissiolle (ECOVE), joka tekee päätöksen yliopiston statuksesta. Myös EU:n ulkopuoliset maat ovat havitelleet ja saaneetkin statuksen, avaahan se huikeat työmahdollisuudet kyseisistä yliopistosta valmistuneille. Käytännössä status tarkoittaa, että hyväksytystä yliopistosta valmistunut voi työskennellä toisessa hyväksynnän vaativassa maassa ilman erityisiä erikoistumisopintoja. EAEVE:n listaus on myös monelle opiskelijalle tärkeä työkalu yliopisto- tai vaihtokaupunkia valitessa. Toinen arviointijärjestelmä

on AVMA-akkreditointi, minkä statuksen omaavista yliopistoista valmistuneet eläinlääkärit voivat työskennellä myös jenkeissä pelkän paikallisen laillistumistentin (NAVLE) läpäisytään. Tämä status on joillakin eurooppalaisilla eläinlääkiksillä esim. Utrechtissa, Lontoossa, Glasgowssa sekä Edinburgissa. Aiemmin hyväksyntä oli kaksivaiheinen, ensimmäisen (approval) tason arvioinnissa keskityttiin pääasiassa puitteisiin ja toisella tasolla (accredited) katsottiin myös puitteiden taakse, ja miten asiat toimii yhteen. Nytemmin noudatetaan uusia standardeja, joissa nämä kaksi on yhdistetty, ja status on joko accepted, conditionally accepted tai non-accepted ja eikä erillistä osaa laadunvalvonnasta ole, vaan se on sujutettu kaiken muun lomaan. Conditionally accepted tarkoittaa, että vierailulla on havaittu yksi suurempi puute, jonka korjattuaan ylio-

pisto voi pyytää uutta vierailua. Jos suurempia puutteita havaitaan useampia kuin yksi, status on non-accepted.

Itse toisella vuosikurssilla ollessani vuonna 2015 Tartossa vieraili EAEVE:n arviointiryhmä, jolloin sain ensikosketuksen arviointiprosessiin ja kiinnostukseni eläinlääketieteellisten koulutusohjelmien kehittämistä kohtaan heräsi. Vierailtuani IVSAn tapahtumien kautta yli kymmenessä eurooppalaisessa yliopistossa sekä muutamassa aasialaisessa ja jenkkiyliopistossa hakeuduin IVSAn Standing Committee on Veterinary Educationiin ja sitten myöhemmin EAEVEN opiskelija-asiantuntijaksi.

Ensimmäinen arviointivierailuni oli maaliskuussa Italiassa belgialaisen professori Pierre Lekeuxin johtaman arviointiryhmän täysvierailu Perugian yliopiston eläinlääketieteelliseen tiedekuntaan. Pierrelle vierailu oli järjestyksessä jo 38. Arviointiryhmä koostuu 8 jäsenestä, ja edustettuina on akateemisen maailman konkareita sekä käytännön praktiikkaa tekevä eläinlääkäri, joista kukin on perehtynyt tiettyyn osa-alueeseen. Opiskelijajäsenen kriteerinä on +1 vuosi valmistumisesta, ja haku on kaksivaiheinen. IVSA globalin hallitus tekee esivalinnan ja esittää valitsemansa ehdokkaat EAEVE:lle. Matkat ja majoitus kustannetaan vierailtavan yliopiston toimesta ja hyvin otettiin

myös huomioon toive paluulennosta viikko vierailun päättymisestä, jolloin vapaa-aikaakin jäi mukavasti.

EAEVE:n arviointijärjestelmässä laaditaan yksityiskohtainen itsearviointiraportti sekä koulutusohjelmasta että laadunvarmistusjärjestelmästä. Itsearviointia seuraa viikon mittainen vierailu opetusyksikköön, ja sen aikana asiantuntijaryhmä tarkastaa, vastaako todellisuus esitettyä itsearviota. Meille esiteltiin yliopiston tilat ja toimintamallit, ja haastattelimme ja esitimme kysymyksiä opetushenkilökunnalle, muulle henkilökunnalle, opiskelijoille ja sidosryhmille. Pääpaino vierailussa oli nimenomaan kysellä

ja ottaa selvää täyttyvätkö asetetut standardit, ei neuvoa, arvostella tai opettaa. Tiimin konkareiden diplomaattiset keskustelutaidot ja tapa, jolla he asettelivat kysymykset, olikin ihailtavaa. Oma tehtäväni oli olla opiskelijoille helpommin lähestyttävä henkilö, saada tietoon heidän rehellisiä mielipiteitään ja kiinnittää huomiota opiskelijan kannalta tärkeisiin asioihin. Tarkastelun alla oli niin opetussuunnitelma ja kurssien sisältö, taukotilat, opetushenkilökunnan pätevyys, saatavilla olevat opetusmateriaalit, opiskelijoiden työn arviointi, bioturvallisuus, laadunarviointijärjestelmät, opiskelijoiden hyvinvointi, opetussairaalan käytännöt jne, ja tarkoitus oli myös selvittää, miltä asiat kiillotetun pinnan alla näyttävät. Sain valita minkä osa-alueen tarkempaan perehtymiseen vierailulla osallistun, ja vietinkin päivän Liegen yliopiston professorin Charlotten kanssa tutustuen tarkemmin opetussairaalaan. Tutkimme potilasoehjelmaa, lääkevarastoja, eläinten eristystiloja, seurasimme opetustilanteita ja tutustuimme siihen, mitä opiskelijat käyttäntöissä sairaalassa tekevät. Oli ilo huomata, kuinka paljon samoja piirteitä yliopistossa oli kuin omassamme, esimerkiksi opiskelijoiden lukumäärän ja ryhmien pienen koon osalta. Sairaalassa oli myös runsaasti varsinkin pieneläin- ja hevospotilaita, joiden hoitoon opiskelijat pääsivät aktiivisesti mukaan itse tekemään. Vierailun loppupuolella osallistuimme

sen verran hienolle yliopiston rehtorin vastaanotto-illalliselle, etten aivan hetkeen ole vastaavaa nähnyt-kään.

Omaan yliopistoomme on tulossa vierailu taas ennen marraskuuta 2020, kun edellisen visiitin conditionally approved -status päättyy. Suurempi puute oli tuolloin bioturvallisuudessa, mistä "conditionally" statuskin tuli. Onkin ollut hienoa huomata miten niin tuo osa-alue kuin muutkin vierailulla asetetut suositukset ovat yksi toisensa jälkeen pikkuhiljaa parantuneet omassa opinahjossamme.

Siitä huolimatta, että muut tiimin jäsenet olivat jo hieman vanhempia ja kokeneempia professoreita, minut otettiin tiimiin mukaan täysvertaisena jäsenenä (vaikkei minun tarvinnutkaan kirjoittaa raporttia löydöksistä, kommentteista ja ehdotuksista yömyöhään), ja minulla oli oikein tervetullut olo. Opin valtavasti lisää yleisesti eläinlääketieteellisestä koulutuksesta, ja nyt arviointiprosessin molemmilta puolilta nähneenä ymmärtääkin aiheesta todella paljon aiempaa enemmän. Oli mielenkiintoista tutustua tarkemmin yliopiston opetustyyliin ja käytäntöihin, unohtamatta tietenkään kevättä, joka oli maaliskuussa Italiassa jo pitkällä, ja ruokaa ja juomaa, mitkä olivat erittäin hyviä, kuten arvata saattaa.

Silja Väyrynen, VM5

Posteri Birminghamissa

Kakkosen keväällä sain hirveän hyvän idean tehdä pieni kysely kissaharrastajatuttavilleni kissoilla off-label käytössä olevasta Suprelorin hormoni-implantista kun siitä on ihmisillä aina niin paljon kysymyksiä. Tein kyselyn ensin suomeksi ja kun eräs kaverini kertoi hänen ulkolaisen kasvattajakaverinsa olevan myös kiinnostunut vastaamaan kyselyyn, niin käänsin sitten kyselyn myös englanniksi. Tiesin kyllä että implanttia on käytetty paljon, vaikei se olekaan rekisteröity kissoille, mutta vastausten määrä yllätti minut täysin! Parin kuukauden aikana sain kyselyyni yhteensä 486 vastausta! Kun vastauksia oli tullut pari sataa, niin aloin kyselemään vanhemmilta opiskelijoilta että olisiko han tuosta lopputyöksi ja sain ohjeen olla yhteydessä Toomas Orroon asiasta ja kun tämä kävi yliopistolle, niin se oli sitten sillä sovittu.

Asiaohjaajan etsintä olikin sitten hie-
man haasteellisempi tehtävä kun

EMÜ:lla kaikki lisääntymiseen liittyvä tutkimus liittyy suur- tai tuontanto-eläimiin. Aloin siis kyselemään ohjaajaa yliopiston ulkopuolelta ja lopulta sain ohjaajakseni Suomesta Merja Dahlbomin, pari vuotta sitten eläkkeelle jääneen pieneläinten lisääntymistieteen erikoiseläinlääkärin. Koulun puolelta toiseksi ohjaajakseni lupautui Toomas Orro. Tiesin että aineistossani on melko paljon numeroita ja siitä saisi mahdollisesti ulos paljon tilastoja, joten halusin että toinen ohjaajistani tietää miten niitä pitää oikeaoppisesti pyöritellä. Virallisesti ohjaajat voidaan nimetä vasta 5. vuoden aikana, mutta itse työn voisin tehdä jo nyt.

Kesällä sain lopulta aikaiseksi käydä tuloksia läpi ja osaltaan tulokset olivat melkolailla sellaisia kuin olin odottanutkin, mutta toki sieltä tuli vastaan myös yllätyksiä. Aihetta on tutkittu jonkin verran, mutta kaikki julkaisut joita olen löytänyt on tehty

laboratorio-olosuhteissa ja hyvin pienillä n-määrillä, joten hajontaa tuloksissa on paljon. Missään tutkimuksissa ei myöskään ollut tutkittu tarkemmin kissojen kolli-käyttäytymistä ja sen muuttumista implantin aikana ja jälkeen, vaan suurin osa tutkimuksista keskittyi lähinnä lisääntymiskyvyn palautumiseen ja sperman laatuun implantin jälkeen.

Syksy saapui ja sähköpostiini kolahti viesti British Small Animal Veterinary Associationilta (BSAVA). Olin liittynyt BSAVAn opiskelijajäseneksi syksyn alussa kun se ei maksa opiskelijalle mitään. Viestissä pyydettiin lähettämään abstrakteja julkaisemattomista uusista tutkimuksista tai case-studeista huhtikuun alussa pidettävään nelipäiväiseen kongressiin. Päätin kokeilla kepillä jäätä, josko tulokseni kelpaisivat sinne, erityisesti kun hyväksytystä abstraktista saisi ilmaisen kongressiosallistumisen! Niinpä sitten viikossa kirjoitin tasan 250 sanaa pitkän abstraktin tarkkojen ohjeiden mukaan ja tammikuussa sain ilokseni tiedon että abstraktini on hyväksytty kongressiin posteriesitykseksi!

posterin tekeminen valmiiseen yliopiston pohjaan oli suht helppoa. Otti vain abstraktin tekstin pohjaksi, lisäsi sinne takaisin kaikki artikkelit ja pikkusanat joista oli pitänyt luopua että teksti ei ylittäisi 250 sanaa ja lisätä pari kuvaa. Yliopisto lupasi vielä maksaa posterini painamisen, sillä onhan se yliopistolle aina hyvää julkisuutta.

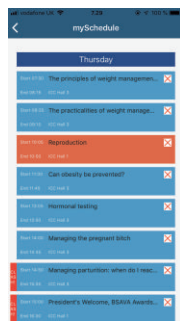
Lopulta pitkän odotuksen ja intoilun jälkeen huhtikuu viimein tuli ja matkustin Birminghamiin posterini kädessä jo keskiviikkona, koska posterini piti viedä paikalleen ennen kongressin alkua. Luonnollisesti posteripaikat eivät kuitenkaan vielä olleet valmiina kun kävin kongressipaikalla aamupäivällä, joten jätin posterini muiden laitettavaksi ja läksin kiertelemään kaupunkia. Birmingham on UK:n toiseksi suurin kaupunki, mutta se ei kyllä millään tasolla vaikuta sille! Se vaikutti paljon enemmän pienelle, viihtyisälle kaupungille, jossa pystyi kävelemään joka paikkaan. Hostelliilta messuhallille käveli 15 min, messuhallilta keskustaan 10 min ja keskustasta hostelliin 15 min.

Lopulta torstaina kongressi vihdoin-kin alkoi ja totta kai minun piti olla paikalla hyvissä ajoin, mutta koska kongressi oli kahdessa eri rakennuksessa ja luennot pääasiassa kansainvälisessä messukeskuksessa, en heti päässyt vielä tutkailemaan posterini paikkaa. Ensin parit aamuluennot lemmikkien lihavuudesta ja mitä sille voi tehdä ja aamukahvitaun aikana ehdin lopulta Birmingham areenan puolelle näyttelyä katsomaan, jonka sisääntuloaulassa posterit olivat. Omani oli laitettu suorastaan paraatipaikalle, josta River kolliäköksyissään herätti paljon huomiota ja kiinnostusta!

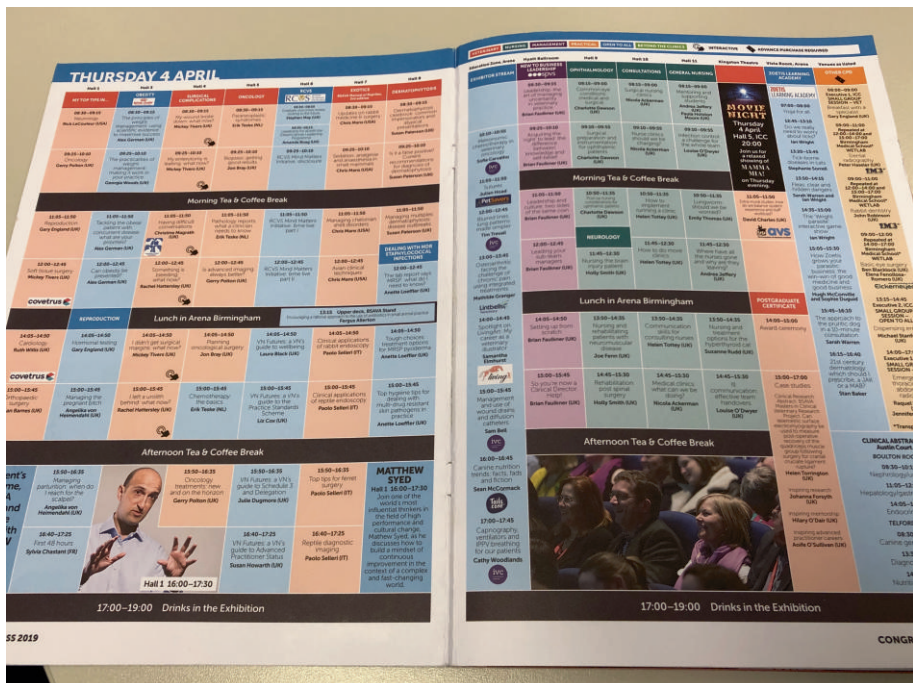
Aikaisemmat kokemukseni eläinlääkärikongresseista ovat rajoittuneet lähinnä Suomen eläinlääkäripäiviin ja lyhyeen vierailuun Viron eläinlääkäripäivillä. Mutta nyt oltiin hieman eri kokoluokan tapahtumassa. Luentoja oli yhtä aikaa menossa keskimäärin 15 salissa ja facebook-tapahtuman mukaan kongressiin osallistui melkein 4000 ihmistä! Tämän kyllä huomasi aina kun yritti tunnin taukojen aikana päästä areenan puolelle kiertämään näyttelyä. Pari muutakin oli aina matkalla samaan suuntaan... Onneksi kongressiin oli olemassa myös appi puhelimeen johon sai suunnitella oman aikataulun ja katsoa sieltä minne saliin piti seuraavaksi olla menossa.

Torstai-iltana oli vuorossa ilmainen

cocktail-tilaisuus puhujille ja ulkomaisille delegaateille kongressin vieressä olevassa Sea Life akvaariossa! Siellä pääsi tutustumaan uusiin ihmisiin ja oppimaan lisää erinäköisistä merenelävistä viinilasin äärellä. Perjantai-iltapäivällä meidän piti olla seisomassa posterimme vieressä tunnin verran mikäli joku haluaisi esittää kysymyksiä. Noh, kovin monta ulkopuolista kyselijää yhdenkään posterin luona ei näyttänyt käyvän, mutta meillä posterin esittelijöillä oli oikein hauskaa keskustellessamme tutkimuksista keskenämme. Osaltaan tähän saattoi vaikuttaa se että luennot olivat normaalisti käynnissä posteriesittelyn

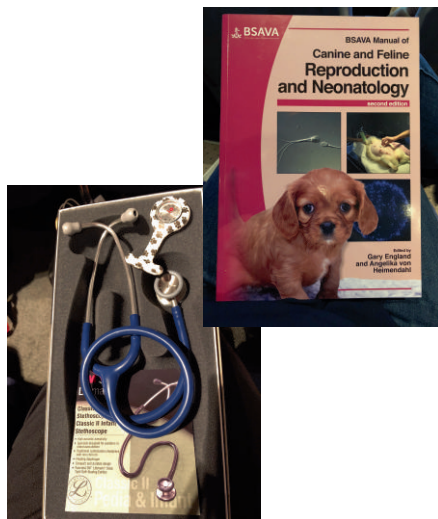

aikana. Lauantaina kongressin jälkeen oli sitten vuorossa taas iltaohjelmaa Beach Partyn muodossa. Sunnuntaina areenan näyttely ei ollut vielä avoinna ja luentojakin oli enää "vain" 10 salissa.

Kaiken kaikkiaan reissu oli aivan loistava! Luennoilta sai todella paljon hyödyllistä ja mielenkiintoista tietoa ja pääsi tutustumaan uusiin ihmisiin. Kannattaa tosiaan liittyä BSAVAn jäseneksi, koska se ei maksa opiskelijalle mitään ja sillä saa paljon etuja! Liittymisen yhteydessä pitää toimittaa opiskelutodistus, joka saadaan joka tapauksessa vuosittain Kelaa varten. Ilman ilmaista osallistumismaksuakin, kongressi maksaa opiskelijalle jotain 100 punnan luokkaa, eli hirveän kalliista tapahtumasta ei ole kysymys antiinsa nähden. Voin erittäin lämpimästi suositella tapahtumaa! Mutta kannattaa jättää matkalaukuun hyvin tilaa jotta kaikki ilmainäytteet ja

hyvien messu-tarjousten aiheuttamat heräteostokset mahtuvat matkalaukuuun!

Kaisa Savolainen, VM3

Puolen kilon Pikachut

Eksoottiset eläimet, joihin chinchilakin kuuluu, kasvattavat suosiotaan lemmikkeinä ja niitä näkee entistä useammin klinikoilla potilaina. Väärillä otteilla chinchillasta jää käteen kasa karvoja kyseisen pokémonia muistuttavan otuksen livahtaessa lähimmän lavuaarin alle tai hypätessä kirjahyllyyn. Jotta noloilta tilanteilta ("peto on irti" ja kaljut läntit kyljissä) välttyttäisiin, osaamistaan kehittämään Erja Knuthin järjestämään IVSA:n chinchillapäivään 1.4.2019 osallistui 19 eläinlääkäriopiskelijaa eri vuosikursseilta sekä 4 chinchillaa. Pieneläinklinikan eksoottisiin eläimiin erikoistunut Kristin Tönise (DVM) ja Erja luennoivat chinchillojen ominaisuuksista ja hoitamisesta. Luennoilla hyödynnettiin runsaasti esimerkkitapauksia: kuva- ja videomateriaalin kera havainnollistettiin yleisimpiä vauvoja hammassairauksista haavoihin. Lisäksi saatiin vinkkejä mm. miten ottaa verta chinchillasta, sydämen sivuäänten yleisyydestä chinchilloilla, sieni-infektion hoidosta, kastraation ja steriloinnin tarpeellisuudesta sekä lämpöhalvauksen ennaltaehkäisemisestä.

Chinchilloista jäi kuva nopealiikkeisinä, yöaktiivisina lattialistojen tuhoalaisina, jotka ovat sosiaalisia kiipeilijöitä. Helppohoitoisuudestakin voi puhua, jos jatkuvaa pipanointia ja järsimistaipumusta ei lasketa. Heinä, vesi ja pelletti muodostavat chinchillan ruokavalion perustan, eikä monimutkaisia makupala-aikatauluja tarvita - chinchillalle sopii paremmin mukeltaa omenapuun oksia lajitoverin kanssa, kunhan reviiriasiat on ensin saatu selvitettyä. Esimerkkitapauksen tappeluhaavat tosin muistuttivat, että kaikista chinchilloista ei kave-

reita saada.

Luennon jälkeen harjoiteltiin käytännössä chinchillan turvallista käsitteilyä, tutkittiin hampaista ja kuunneltiin sydän- ja hengityssääniä. Opittiin, että kevyen luuston takia chinchilla tarvitsee aina tukea takaosalle. Ja jos pureskelevaa Pikachua pyyhkeeseen rulataan, pitää nenä jättää vapaaksi. Pään alueen palpaatioharjoituksessa pääsi vertailemaan normaalia ja hammasjuurten liikakasvusta kertovaa tilaa.

Julia Forsberg, VM4

Valokuvauskilpailun voittajat!

Suolten järjesti valokuvauskilpailun teemalla eläinlääkäriksi opiskelu ja voittajat ovat selvillä!

Tuomaristo valitsi top3-kuvat, joista voittajaksi arvottiin Kaisa Savolainen, paljon onnea! Lahjaksi voittaja sai 20€ lahjakortin kirjakauppaan.

Top3 valittiin myös Outi Pyhälän kuva, joka havainnollisti hyvin tyypillistä eläinlääkäriopiskelijan arkea, sekä Susanna Häkän kuva pyometrasta, joka nousi tuomariston suosikiksi. Kiitos kaikille osallistuneille!

Näiden kuvien myötä tsemppiä ja motivaatiota loppukevään opiskeluihin. Niin ne anatomian kirjat vaihtuu joskus leikkikissan kanyloinnin kautta ihan pyometraleikkauksiin!

Oik yllä. Susanna Häkkä

Oik. alla: Outi Pyhälä

Alla: Kaisa Savolainen

Hallitus esittäytyy

Elma Reinikka - Puheenjohtaja

Hellou! Olen Elma Reinikka (24), kolmannen vuoden opiskelija ja toimin puheenjohtajana jo toista kautta. Olen kaupunkilaistyttö Helsingistä, joka nauttii luonnosta, matkustelusta ja koirien kanssa sohvalla löhöömisestä. Lukion jälkeen opiskelin eläintenhoitajaksi, jonka aikana pääsin kokeilemaan siipiäni Korkeasaaren Villieläinsairaalassa ja seuraamaan läheltä eläinlääkärin työtä. Olen aina unelmoinut eläinlääkärin ammatista, mutta suurempi vastuu eläinten hyvinvoinnista alkoi todella kiinnostamaan eläintenhoitajan työn aikana ja päätin hakea Tarttoon englanninkieliselle linjalle. En ole katunut päivääkään valinnastani hakea Eesti Maaülikooliin, sillä Tarttosta on tullut toinen koti ja täältä on löytynyt ihan mahtavia ystäviä.

Johanna Isoranta - Varapuheenjohtaja

Heippa! Olen Johanna Isoranta AKA Junnu. Jatkan Heidi Granholmin jalanjäljissä tänä vuonna puhiksen oikeana kätenä varapuhiksen tehtävissä. Toisen vuosikurssin kanssa painiessa aikaa jää hieman myös salilla reenaamiseen ja änärien pelaamiseen Ollin kanssa. Vaikka lopputentit hämmäyttävätkin jo, muistakaa kaikki nauttia myös lämpenevistä ja aurinkoisista päivistä!

Meeri Karvonen - sihteeri

Töttöröö!

Olen Meeri, 23-vuotias ja kotoisin Vaasasta. Viime elokuussa vaihdoin rinkan koulureppuun ja rantauduin Viroon. Ensimmäinen kouluvuoteni on pian ohi ja tänä aikana olen ehtinyt aloitella myös sihteerin uraa. Koulu- ja hallitushommien ohella valloitan Tarttoa uusien ystävien kanssa ja löhöilen kotona kämppiksen, kissan ja kahden linnun seurassa. Vuosi on kulunut kovaa vauhtia ja odotan innolla, mitä seuraava vuosi tuo tullessaan. Ihanaa loppukevättä kaikille, muistakaa naatiskella auringosta!

Aino Uusitalo - rahastonhoitaja

Moikka! Olen Aino Uusitalo, rahastonhoitaja sekä toisen vuosikurssin opiskelija. Olen kotoisin Raumalta ja nyt toista kautta hallituksessa, ensimmäisen sujuessa niin hyvin ja mukavissa merkeissä. Vapaa-ajallani viihdyn tallilla, sekä ystävieni

seurassa. Koulukiireistä huolimatta on elämäni täällä aika mallillaan ja odotan innolla kevään etenemistä sekä tulevaa kesää ensimmäisen harjoittelun merkeissä. Hyvää loppukevättä suolinkaisille, muistakaa luottaa siihen, että kesäloma alkaa joka vuosi, vaikka kokeet näyttäisivätkin jatkuvan ikuisuuteen!

Patrik Lehtinen - jäsenvastaava

Helou! Olen Patrik ja tällä hetkellä viimeistelen neljättä vuottani täällä Tarttossa. Kotoisin olen Turust ja siellä koko ikäni asunut. Harrastelen monenlaista, mutta vahvimpana vietti vie metsälle, metsästys ja erästely on siis intohimoni. Toinen vahva kiinnostuksen kohde on tuotantoeläimet, niiden jalostus ja hyvinvointi. Toimin nyt hallituksessa jäsenvastaavana jo toista kautta, yritän vaalia ja järjestellä jäsenten asioita ja etuja tälläkin kaudella. Opiskelun täyteistä kevättä kaikille ja riemua kesään kun sen aika koittaa!

Olli Heino - tapahtumavastaava

Tere! Olen kiistatta hallituksen suurin jäsen ja ehkä myös kovaäänisin. Kasteessa vanhempani antoivat nimen Olli Heino ja suolinkaiset 25 vuotta myöhemmin tehtäväksi tapahtumavastaavan hommat, joita teen nyt toista vuotta. Hommiini kuuluu järjestää lukuisille yhteistyökumppaneillemme ja teille ihania iltoja, joissa toivottavasti teillä on ollut myös mahdollisuus oppia paljon uutta. Pidän erittäin tärkeänä Suolten ja yritysmaailman välisiä suhteita sekä toivon työni luovan teille monia uusia mahdollisuuksia unelma-ammattimme parissa.

Salli Jortikka - PR-vastaava

Heippahei!

Olen Salli, 22-vuotias pikkufuksi Espoosta. Kuluvalla hallituskaudella toimin PR-vastaavana, eli hommaan yhteistyökumppaneita tukemaan ainejärjestöämme, lisäksi yhdessä vaatetoimikunnan kanssa suunnittelemme mihin Suolinkaiset pukeutuvat. Tieni Tarttoon oli siinä mielessä pitkä ja kivinen, että vaadittiin 1,5 vuotta Turkua, meribiologiaa ja kahvilatyötä siihen, että vihdoinkin päätin hakea tänne, eikä ainakaan vielä ole kaduttanut. Vapaa-ajalla kulutan aikaa lähinnä Netflixin ja kavereiden kanssa, tänä vuonna kumma kyllä anatomia ja biokemia syrjäyttivät hauskemmat aktiviteetit useana iltana... Tsemppiä kaikille kevääseen ja nähdään taas syksyllä! :)

Hevosten kuvantamiskurssi

29.-31.3.2019 Triin Tohver Hoburavi järjesti sponsoreineen (British Equine Veterinary Association (BEVA) Trust, Estonian University of Life Sciences ja Magnum Veterinaaria) Equine Imaging- kurssin koulumme tiloissa ja suureläinkilinkalla. Olen jo aikaisemmin käynyt saman järjestäjän kurssit hevosten hammashoidosta ja haavojen hoidosta. Kuten aikaisemminkin, tälläkin kertaa luennoitsijoina oli alansa huippuja maailmalta. Alison Fairburn (BVSc DipECVDI-LA MRCVS, Bell Equine Veterinary Clinic, UK) ja Tri Rhiannon Morgan (BSc BVSc CertAVP PhD MRCVS, The Royal Veterinary College, UK) pitivät perjantaina teoriaosuuden viikonlopun aiheista, lauantaina oli eläinlääkäreille suunnattu käytännön harjoittelu, ja sunnuntaina pääsivät koulumme opiskelijat harjoittelemaan kuvantamista käytännössä. Perjantain luennot aloitettiin puoli

yhdeksältä perehtymällä vuohisen alueen kuvantamiseen. Aluksi oli lyhyt kertaus vuohisen alueen anatomiaa ja sitten kiva tietopaketti vuohisen alueen eri jänteiden ultraäänitutkimuksesta, röntgenkuvauksesta sekä yleisimmistä ongelmista. Luiden röntgenkuvaus ja nivelsiteiden ultraus oli omana osionaan, sisältäen myös vuohisnivelen yleisimpiä ongelmia. Myös muutamia potilastapauksia oli sisällytetty luento.

Kahvitauon jälkeen aloitettiin kinnernivelen kuvantamisella, ja tässä yhteydessä hieman avautuivat ensimmäisen luennon hämmäntävät kirjainyhdistelmät kuvaussuunnista. (kuva) Samalla myös kertautui kinnernivelen anatomia. Normaalin tilanteen kuvien jälkeen käytiin läpi kinteren alueen yleisimmät ongelmat ja löydökset. Kinteren jälkeen palattiin takaisin jalan alempiin osiin, tällä ker-

Kuva Aino Valolahti

taa kavioon. Ensin käytiin läpi yleisimmät suunnat, mistä kuvia kannattaa ottaa, jotta saadaan kaikki tarvittava näkyville. Röntgenin ja ultran lisäksi kavion kuvantamisessa voidaan kohdallaisen helposti käyttää myös CT- ja magneettikuvausta, mikäli vain välineet löytyvät. Luento sisälsi jälleen kavion alueen yleisimpiä ongelmia ja suositeltavat menetöt niiden kuvantamiseen. Takapolven kuvantamisen luento noudatti jo tuttua kaavaa, eli ensin lyhyt anatomian kertaus, eri kuvaussuunnat röntgenillä, sekä lopuksi vielä kierukoiden ultraäänitutkimuksesta hieman. Polvi onkin hieman hankala kohde siinä mielessä, että millään menetelmällä yksinään ei saada täydellistä kokonaiskuvaa tilanteesta, vaan röntgenin ja ultran lisäksi joutuu käyttämään tähystystä lisänä.

Lounaan jälkeen päästiin jo käsiin päähän. Pään ja hampaiden kuvaamisen teoria oli itselleni tuttua jo aikaisemmalta hammashuoltokurssilta, joten tämä oli mukava kertaus siitä. Pää onkin varsin monimutkainen kapistus kaikkine sinuksineen ja luineen. Varsinainen sekasotku ensisilmäyksellä, mutta luentomateriaalin kuvissa oli varsin hyvin eritelty rakenteet hahmottamisen helpottamiseksi. Yleisimpiä syitä pään röntgenkuvaamisen ovat hammasongelmat, murtumat ja sinusiitti. Ultran käyttäminen pään tutkimuksissa on hieman vähäisempää, mutta mahdollista. Indikaatioita ovat lähinnä pehmytkudosongelmat, kurkunpään ja silmien tutkimukset. CT ja magneettikuvaus ovat pään tutkimukseen toki ihan ehdottomasti parhaat menetelmät. Päästä päästiinkin kätevästi jatkaamaan kaulan ja selän kuvantamiseen. Jälleen nopea kertaus anatomiaa ja sitten vähän kuvaustekniikasta ja yleisimmistä ongelmista. Iltapäiväkahvin jälkeen perehdyttiin vatsaontelon, rintaontelon ja silmän

kuvantamisen menetelmiin. Vatsaontelon tutkimuksessa ultraäänitutkimusta voidaan käyttää tukemaan rektaalitutkimuksen tuloksia esimerkiksi ähkytutkimuksissa. Täydellinen vatsaontelon ultraäänitutkimus kestää tosin noin tunnin, joten kovin akuuteissa tilanteissa ei ehkä ole paras mahdollinen menetelmä. Akuutteihin tilanteisiin on kehitetty oma ”pikamenetelmä”. Vatsaontelon röntgenkuvaus on aikuisilla hevosilla käytännöllistä ehkä vain, jos epäillään hiekkaa. Rintaontelon röntgenkuvaus niin ikään on aikuisilla hevosilla hieman haasteellista suuren koon vuoksi, mutta mahdollista toki. Ultraäänitutkimuksellakaan ei päästä juuri pintaa syvemmälle, mutta joissain tilanteissa varsin käytännöllinen menetelmä. Silmän ultraäänitutkimus oli minulle itselleni varsi uusi juttu, mutta ilmeisen käytännöllinen menetelmä. Näin kokemattomana oli todella mielenkiintoista nähdä, miten myös pehmytkudosvauriot näkyvät röntgenkuvassa joko kaasukuplina (haavojen yhteydessä), tai esimerkiksi haavan ulottuessa johonkin bursaan vaurio saadaan näkyviin varjoaineen avulla.

Luultavasti kurssista olisi saanut enemmän irti esimerkiksi nelosvuonna radiologian kurssin jälkeen, mutta uskoisin että kyllä tästä oli hyötyä myös näin kolmosella. Onpahan jotain käsitystä aiheesta, kun radiologian kurssi alkaa. Muutenkin suosittelen kyllä ihan kaikkia vuosikursseja osallistumaan mahdollisuuksien mukaan näille koulun ulkopuolisille kursseille, hinta on opiskelijoille mielestäni varsin edullinen, nyt teoria- ja käytännöpäivät yhteensä 30€. Käytännön harjoitukset näillä kursseilla on yleensä rajatulla osallistujamäärällä (vanhemmat vuosikurssit etusijalla) käytännön järjestelyjen takia, mutta teoriaosuudelle mahtuu kyllä mukaan kaikki halukkaat.

Päivi Lauronen VM3

Hevosten kuvantamiskurssi jatkuu...

Sunnuntain käytännönosuus alkoi aamu varhain 8:30 koulumme suur-eläinklinikalla. Meidät jaettiin kolmeen ryhmään, joissa kiertelimme eri käytännöntehtävä pisteitä pitkin päivää. Ensimmäisenä meidän ryhmälämme oli vuorossa röntgen kuvien ottaminen, jossa kävimme läpi eri kuvakulmia ja niiden vaikutusta kuvien diagnostisuuteen. Keskityimme enimmäkseen kintereen ja vuohisnivielen kuvaamisen sekä röntgen kuvien tulkitsemiseen.

Seuraavana meillä oli vuorossa hankositeen sekä syvän ja pinnallisen koukistajajänteiden ultraäänitutkimus. Saimme arvokasta kokemusta ultraäänilaitteen käyttämisestä, sekä hands on kokemusta itse jänteiden tutkimisesta laitteella. Meille kerrottiin myös yleisimpiä vammoja kyseisissä jänteissä ja siteissä ja tästä johdettua keskityimme näihin alueisiin ja eri kuvakulmiin helpottamaan jännevammojen diagnosointia.

Kolmantena rastina pienen lounastauon jälkeen oli vuorossa röntgen kuvien tulkintaa. Meille annettiin erinäisiä keissejä, joihin liittyi lyhyt kertomus potilaasta sekä mahdollisesta ontumasta tai kivusta liikutuksessa. Kolmannen vuoden opiskelijalle, jolla ei kovin paljoa kokemusta röntgenkuvien tulkinnasta ole, oli tämä tehtävä hieman haastavaa. Olimme luenolla perjantaina käyneet perusasiat röntgenkuvista läpi, mukaan lukien kuvakulmat sekä rakenteet mitä tietyissä kuvakulmissa korostetaan. Täytyy myöntää, että aivot olivat aika solmussa tämän rastin jälkeen. Eikä näistä loppujen lopuksi kovin montaa mennyt väärin!

Rastien kiertämisen jälkeen oli lyhyt tauko ja jatkoimme ultraäänitutkimusten harjoittelua. Tällä kertaa oli

vuorossa kaulasuonien, keuhkojen, sekä silmän tutkimus ultraäänellä! Nämä tuntuivat jotenkin helpommilta, kun oli jo saanut hieman kosketusta ultraäänien käsittelyyn. Toki, pientä hakemista se edelleen oli, jotta sai näkymään juurikin ne rakenteet mitä haettiin ja kuinka paljon, tai kuinka vähän, painetta on käytettävä painaessa anturia rakenteeseen. Keuhkoja ultratessa opimme, kuinka tunnistaa ilmarinta (pneumothorax) ultraäänikuvista. Myös suonien stasaaamisen tärkeys hevosta lääkittäessä korostui, kun vuorossa olivat kaulasuonen ja -valtimon tutkimuksissa. En koskaan aikaisemmin ole nähnyt, että silmää ultrattaisiin hevosilla. Tuli tämäkin nähtyä :D

Päivän päätteeksi kävimme teke-mämme keissit läpi yhden kurssin vetäjistä, Rhiannon Morganin kanssa. Kävimme hyvin yksityiskohtaisesti kuvat läpi, ja saimme hyvät selvennykset kuvien kulmiin ja rakenteisiin kuvissa, sekä saimme kuulla oliko meidän antamat diagnoosit oikeassa.

Kaiken kaikkiaan oli todella opettavainen kurssi, ja sai hyvät eväät neljännen vuoden radiologian kurssille! Henkilökohtaisesti kurssi syvensi omaa kiinnostusta hevosten kuvantamiseen, sekä ortopediaan.

Claudia Casagrande, VM3

Suolten työllistymisiltama

Kuten Suomen eläinlääkäriliiton kampanjakin sen kertoi, on eläinlääkärien ammattikunta hyvin laaja ja monipuolinen. Jo opiskeluaikana loma-ajat voi viettää töiden tai harjoitteluiden merkeissä vaikkapa teurastamolla, pieneläin- tai hevosklinikalla, tallilla tai navetalla, ulkomailla tai Suomessa. Useinkaan sitä ei vielä ensimmäisten opiskeluvuosien aikana hoksaa, että työnhaussa verkot voi tähdätä oman alan hommiin jo vaikka ensimmäisen vuoden jälkeen!

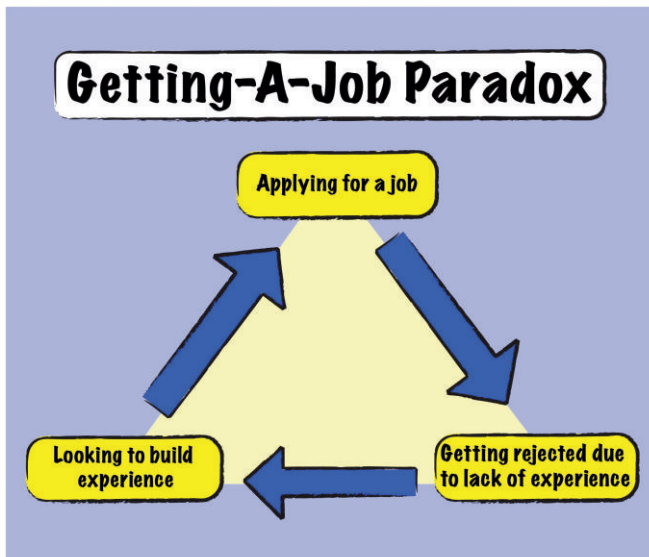
Suolten työllistymisiltama järjestettiin 12.2. koulun tiloissa ja ilta koostui 3.-5. vuosikurssin opiskelijoiden puheenvuoroista ja esityksistä. Illan agenda oli jakaa omia kokemuksiaan ja vinkkejä muille opiskelijoille työpaikkoihin liittyen: mitä, mistä, milloin ja miten työpaikkoja haetaan? Idea tapahtumasta lähti alunperin liikkeelle Evidensian pitämästä CV-illasta, jota kehitettiin laajempaan aspektiin. Aihealueet kattoivat perus-

asiat työnhakemisesta ja CV:n kirjoittamisesta erilaisiin työpaikkoihin ja Erasmus-harjoitteluun, niin Suomessa kuin ulkomaillakin.

Paikan päällä oli noin 30 osallistujaa, joista suurin osa oli ensimmäisen tai toisen vuosikurssin opiskelijoita. Kiitos kaikille iltaan osallistuneille ja illan puhujille!

Eveliina Piironen VM3

Suolet 17v

Lauantaina 13. huhtikuuta vietimme rakkaan ainejärjestömme vuosipäivää, Suolet rystä tuli 17-vuotias. Juhliin osallistui kaiken kaikkiaan 103 henkilöä, opiskelijoita oli ensimmäisestä vuosikurssista kuudenteen vuosikurssiin. Mukana menossa oli myös useampi juhluvieras. Kuten aikaisempinakin vuosina, olivat juhlata Korp! Rotalian tiloissa osoitteessa Tähe 3. Juhlat alkoivat klo 18 cocktail-tilaisuudella, jossa kuultiin kutsuvieraiden tervehdykset ja ihanan puheenjohtajamme hauska ja piristävä puhe jäsenille. Kutsuvieraiden joukossa oli EMÜn luennoitsijoita, EKYn edustajia, TaSLOn edustajia, Fennican edustajia, sekä IVSAn edustajia. Juhlatervehdyksen esittivät myös kaksi jo valmistunutta henkilöä, jotka olivat meidän kaikkimme iloksi matkustaneet Suomesta juhlimaan kanssamme.

Itse pöytäjuhla alkoi klo 19, ja kun kaikki olivat löytäneet omat istumapaikkansa aloitettiin juhla perinteitä

kunnioittaen Gaudeamus Igitur laululla. Puheenjohtaja Elma Reinikka jatkoi vielä siihen päälle Helan Gårilla, ja siitähän se riemu sitten ratkesi. Vuosijuhlat olivatkin täynnä laulua, syömistä ja juomista, yleistä hauskanpitoa unohtamatta. Tietenkin pöytäjuhlassa myös riitti ohjelmaa. Suolinkaiset olivat äänestäneet suosikkiohjelmaa ja suosikkisuolinkaista, ja myös hallitus halusi palkita kuluneen kauden aktiivisia jäseniä tassu- ja hopeamerkein. Tänä vuonna ei jaettu kultaista ansiomerkkiä. Tämän merkin saavuttamiseen on oltava melkoiset meriitit, sillä sen on Suolet ry:n kaikkein arvokkain merkki. Jäämme jännityksellä odottamaan seuraavaa vuotta, josko silloin löytyisi joku tarpeeksi ahkera ja ansiokas henkilö.

Juhlapuhujana oli tänä vuonna Hertta Pirkkalainen, joka ei ainoastaan ole erittäin pidetty luennoitsija, vaan on myös meille opiskelijoille tärkeä tuki ja turva. Hän piti kannustavan puheen ja muistutti meitä siitä, että

meidän kuuluisi pitää huolta itses-
tämme ja uskoa itseemme. Hän ker-
toi myös siirtyvänsä uusiin tehtäviin
ja muuttavansa uuden työn perässä
Suomeen (tässä kohtaa hetkeksi
ainakin itse hieman herkistyin). Pirk-
kalainen aloittaa tulevana syksynä
asiantuntijaeläinlääkärinä Eläinten
Terveys ETT ry:lle. Jäämme kovasti
kaipaamaan ”meidän Herttaa”, vaika
ei hän taida meistä näin helposti
eroon päästä. Toisena puheena saim-
me nauttia alumnin ja entisen pu-
heenjohtajan viisaista sanoista. Pau-
liina Pietilä on valmistunut Tartosta ja
toiminut osan opiskeluvuosistaan
Suolten puheenjohtajana. Hänet on
juuri valittu SKELL:iin, eli Suomen
kunnaneläinlääkäriliiton puheenjoh-
tajaksi. Hän puhui muun muassa
ainejärjestön ja muun järjestötoimin-
nan tärkeydestä opiskelijalle ja halusi
muistuttaa, että kannattaa yrittää
pitää myös vähän hauskaa opiske-
luiden ohella.

Emäntä ja isäntä

Puhe naiselle

Ennen kuin pääsimme herkuttele-
maan jälkiruualalla, saimme kuunnella
puheet naisille ja miehille. Perintei-
sesti miesopiskelija ensimmäiseltä
vuosikurssilta on pitänyt puheen nai-
sille, ja Casper Kosonen valikoitui
tänä vuonna. Hänen puheensa oli hu-
moristinen ja suloinen. Puheen mie-
hille tuli esittämään Eeva Niemi nel-
jänneltä vuosikurssilta. Hänen pu-
heensa oli kekseliään hauska, ja
saikin koko salillisen ihmisiä naura-
maan.

Jälkiruuan ja kahvittelun, sekä loppu-
spiiikkien jälkeen olikin aika fuksilau-
lulle, eli vuosijuhlan viimeiselle lau-
lulle. Kutsuvieraamme Esta Nahkur,
anatomian opettajamme ja yksi
tämän kauden suosikkiopettajista oli
viimeisenä ainoa fuksi joka nousi ylös
tuolilleen, ja sai tästä hyvästä vielä
kunnon kunnianosoitukset. Tämän
jälkeen siirryttiin Vildeen jatkoille.

Summa summarum oli tunnelma

Vuoden opettajat

koko illan koholla ja kaikilla vaikutti olevan hauskaa, mikä on pääasia. Haluaisin omasta puolestani kiittää kaikkia juhliin osallistuneita, mutta erityisesti illan isäntää Antti Paanaa, joka urheasti piti pidut pystyssä kanssani. Vielä erikoismaininnan saavat kaikki meidän ihanat fuksit, jotka olivat järjestäneet maukkaan silliäis-aamiaisen seuraavalle päivälle, Tampere majalla. Tomaatteja oli ainakin niin, että kaikille riitti.

*Tassumerkki:
Hanna Salmela
Oona von Bagh
Kaisa Savolainen
Johanna Isoranta
Aino Uusitalo
Olli Heino*

*Hopeinen ansiomerkki:
Heidi Granholm*

Suur aitäh kõigile!

Vuosijuhlaemäntä
Heidi Granholm, VM3

*Vuoden opettajat:
VM1 & 2: Esta Nahkur
VM3: Hertta Pirkkalainen
VM4: Aleksandr Dedjulja
VM5: Mati Roasto
VM6: Katrin Tähepöld*

*Vuoden suolinkainen:
Olli Heino*

Virallinen valokuvaajamme Eveliina Piironenkin pääsi kuviin

Tassumerkin saajat

SUOMEN ELÄINLÄÄKÄRILIITTO
FINLANDS VETERINÄRFÖRBUND

Omaeläin
klinikka

FaunaPharma

LABORATORIOPALVELUT
MOVET

